

FARKINDALIĞI YAŞAYABİLMEK

Farkındalık, bilinçlilik, kabullenmek, dikkatli ve şuurlu olmak şeklinde tanımlayabileceğimiz bir kelimedir. Bireysel olarak kendi hayatımızdan etrafımızdaki olup biten her şeyi anlamaya çalışmanın ifadesidir. Kendi duygu düşüncelerimizden, ön yargılarımızdan ve ideolojilerimizden arınarak meseleleri, şahısları ve olayları tanımaya çalışmaktır. Günlük olarak yaptıklarımızın hangi amaca mebni olarak gerçekleştiğini düşünmek ve söz konusu amacın şartlarına haiz bir davranış sergilemektir

İnsan, toplu olarak yaşayan bir varlıktır. Her bir insan farklı meziyetlerle donatılmıştır. Yaratıcı her bir bireye akıl vermiş, kendi hayatını idame ettirmesini istemiştir. Dolayısıyla her bir insanın kendine özgü yaklaşımları, anlayışları, ifadeleri ve düşünceleri olacaktır. Bu, kâinatın yaratılış gayesinin bir göstergesidir. Bu noktada yaratılmışlar olarak bizlerin etrafımızdaki insanların her şeyden önce insan olduğunun farkında olmamız gerekmektedir. Dilleri, inançları ve düşünceleri farklı olan kişilere farkındalığı yaşayarak yaklaşmak gerekmektedir. Çünkü her bir insan kendi seçimi olmaksızın farklı ırklardan meydana gelmektedir. Farklı milletlerden olmak demek inkârı, reddetmeyi ve göz ardı etmeyi gerektirmemelidir. Çünkü hiçbir insanın ırk tercihi yoktur. Bu sadece yaratıcının takdirindedir. Bizler söz konusu noktada yaratılanların yaratandan ötürü farklılığının bilincinde olarak hareket etmeliyiz.

Etrafımızdaki insanlardan bazıları farklı dinlere müntesip olabilirler. Onlara Müslüman ülkede salyangoz satıyorsunuz diyerek yok etmeye çalışma yerine, hoş görerek, onu inancı noktasında Müslümanlara zarar vermemek şartıyla hoş görmeliyiz. Ama bu bizim onun farklı dinden olduğunu ve ona İslâm'ı anlatmayacağımızı ve yaşantımızla ona örnek olmayacağımızı göstermez.

Hız Peygamber, farkındalığı en iyi yaşayan birisiydi. Hayatına bakıldığında bu yönlü çabaların oldukça fazla olduğu görülecektir. Medine'ye hicret edildiğinde oradaki yahudi ve hristiyanların varlığını kabul ederek şehri beraber savunma adına ortak hareket etmiştir. Hicret ettiğinde onların şehri terke etmesi yerine, zorla İslâm'ı kabul ettirme yerine hayatın, savunduğu fikirlerin gerçekliğinin zamanla fark edilmesi yolunu takip etmiştir. Nitekim zamanla onların önemli bir kısmı Müslüman olmuştur. Allah Rasûlü, "insanların akıl seviyelerine göre konuşulması" gerektiğini söylemiştir. İnsanın akıl seviyesine göre hareket etmek demek onun seviyesinin ve içinde bulunduğu şartların farkında olduğunu göstermektedir. Zekât ve sadaka vermek, yardımlaşmak imkânı olmayanları fark etmenin bir vesilesi değil midir? Oruç tutmak, fakirleri anlamanın, onların haliyle hallenmenin farkındalığını yaşatmıyor mu?

Bugün Müslümanlar olarak bizlerin kendi dışımızdakilere gösterdiğimiz farkındalığı birbirimize karşı da göstermemiz gerekmektedir. Farklı inanç mensuplarıyla Peygamberin de uygulaması olarak asgari müşterekleri hayata geçirmek için görülecek ve varlıkları kabul edilecektir. Ancak ondan önce bizlerin yapması gereken kendi aramızdaki farkındalığı gerçekleştirmektir. Bugün bizler 1,6 milyar

topluluğuz. Bu rakamın hepsine Müslüman denmektedir. Ancak Müslümanların kendi içinde cemaat, tarikat ve mezheplerin birbirlerinin farkında olması en elzem olan durumdur. Her bir cemaat diğerini göz ardı ederek faaliyet göstermemelidir. Biri kendisinin cennetlik diğerlerinin cehennemlik olduğunu ifade etmemelidir. Onların her biri bir bütünün parçaları olduğunun farkına varmaları gerekmektedir. Bizler kendi farkındalığımızı gerçekleştirmeden dışımızdakilerle yaptıklarımızın bir anlamı olmayacaktır. Hz. Peygamber (s.a.s.), Medine'ye hicret ettiğinde Ensar'ı oluşturan iki kabileyi birleştirerek işe başlamıştı. Ondan sonra Yahudi ve Hristiyanlarla Medine anlaşmasını imzalamıştı. Bu, bizim ilk önce yapmamız gerekenin birbirimizin farklılıklarının farkında yaşamamız gerektiğini gösteren çarpıcı bir örnektir. Müslümanlar bütün kesimleriyle birlikte bir ağacın dalları gibidirler. Dışardan bir insan baktığında ağacın sadece dalını görmez. Ağacı bir bütün olarak görür. Dolayısıyla her bir cemaat, mezhep ve grup aynı ağacın dallarıdır. Birinin diğerinden ayrı olma durumu yoktur. O zaman yapılacak olan bütün parçalar, birbirlerini ötekileştirme yerine aynı kökten beslenen parçalar olduklarının farkına varmalıdırlar. Hizmet yarışı olması gayet doğal karşılanacak bir durumdur. Aynı ideal uğrunda farklı metotlar takip edilebilir. Ancak bu, en iyi kendisinin diğerininki ise kötü olduğu anlamına gelmemelidir.

Bir Allah'a, bir Peygambere inanan insanlar çocuklukta birliğin güzelliğini hayatlarına tatbik etmelidirler. Bunu gerçekleştirdiğimiz zaman, farkındalığı biz tam anlamıyla hayata geçirmişiz demektir. Bu noktada farkında olmak kabullenmek demektir. Bizler hem aynı ülkede hem de aynı dine inanan insanlar olarak birbirimizi bulduğumuz hal üzere kabul etmeliyiz. Farklılıklarımız, farkındalık göstererek yani hoşgörülle karşılanarak hüsnü kabul görmelidir. Eğer bu noktaya ulaşırsa işte o zaman birliği, bütünlüğü istenilen seviyede gerçekleştirmiş ve farkındalığı anlamışız demektir.